

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **A. D.**
bytem J. M. 56/15, X O.
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1056/40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2018, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „magistrát“) ze dne 2. 10. 2018, č. j. X, kterým magistrát uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku.
2. Přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 1. 2. 2018 v 8.34 h v obci Daskabát u domu č. X, GPS 017°27'06.647"E, 49°34'42.570"N, ve směru jízdy do obce Olomouc jako řidič motorového vozidla tov. zn. Škoda Fabia, RZ X (dále jen „vozidlo“), nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h stanovenou obecným právním předpisem a v měřeném úseku byla radarovým rychloměrem RAMER 10C vozidlu naměřena rychlost 67 km/h, po odečtu možné odchylky ± 3 km/h rychlost 64 km/h.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Magistrát žalobci za přestupek uložil pokutu ve výši 1 500 Kč a náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. **Žalobce v žalobě** namítal, že magistrát mu neumožnil nahlédnout do spisu. Žalobce se po předchozí telefonické domluvě dostavil dne 13. 6. 2018 v 16.30 h na magistrát, ale byl přítomen už jen správce IT, i když magistrát měl úřední hodiny do 17 h. Magistrát o odmítnutí nahlédnout do spisu nesprávně nevydal usnesení. Tuto odvolací námitku žalovaný opomenul.
4. Dále žalobce namítal, že mu magistrát nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a poučil ho o této možnosti jen v předvolání - že se může vyjádřit na konci ústního jednání. K tomu se žalobce nedostavil, protože vznesl námitku podjatosti oprávněné úřední osoby a očekával, že jednání neproběhne. Magistrát nevydal rozhodnutí o přestupku po jednání dne 20. 6. 2018, ale až 5. 10. 2018; spis přitom doplňoval dalšími listinami a po jejich shromáždění možnost vyjádřit se k nim žalobci nedal. K těmto odvolacím námitkám se žalovaný nevyjádřil.
5. Žalobce spatřoval vadu řízení v tom, že magistrát provedl ústní jednání, i když nebylo rozhodnuto o námitce podjatosti. Přesto oprávněná úřední osoba činila úkony, které snesly odklad. Žalovaný tuto odvolací námitku nevypořádal.
6. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na napadené rozhodnutí, protože žalobní námitky byly shodné s odvolacemi.
7. **Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
8. Soud zjistil ve vztahu k souzené věci **ze správního spisu** z úředního záznamu magistrátu ze dne 14. 6. 2018, že žalobce se dostavil dne 13. 6. 2018 na magistrát, uvedl panu L., že se nemohl na magistrát dovolat a jde nahlédnout do spisu, že **nebyl s magistrátem dohodnutý** na nahlédnutí a panu L. nechal svoje telefonní číslo X. Oprávněná úřední osoba se dne 14. 6. 2018 se žalobcem telefonicky dohodla, že žalobce přijde nahlédnout do spisu dne 18. 6. 2018 mezi 8 – 15.30 h.
9. Dne 18. 6. 2018 se žalobce na magistrát nedostavil. Když se ho oprávněná úřední osoba v 10.20 h telefonicky dotázala, jestli se dostaví, sdělil, že neví, jestli to stihne.
10. Magistrát projednal dne 20. 6. 2018 přestupek v nepřítomnosti žalobce. Žalobce se neomluvil.
11. Dne 18. 6. 2018 žalobce podal k poštovní přepravě v Praze stížnost na postup oprávněné úřední osoby (doručeno magistrátu dne 19. 6. 2018). Předmětem stížnosti byla nemožnost nahlédnout do spisu dne 13. 6. 2018 v úředních hodinách, i když byl s oprávněnou úřední osobou telefonicky domluven. Žalobce našel na magistrátu pouze správce IT. Magistrát nevydal usnesení o neumožnění nahlédnout do spisu a žalobce nemohl proti němu podat odvolání.
12. Současně žalobce podal námitku podjatosti ze stejných důvodů, které podle něj založily pochybnost o podjatosti oprávněné úřední osoby. Stížnost na oprávněnou úřední osobu nebyla dosud vyřízena. Žalobce sdělil, že podal také trestní oznámení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

13. Magistrát usnesením ze dne 26. 6. 2018 námitku podjatosti zamítl, protože žalobce neuvedl žádné důvody, které by znamenaly důvodné pochybnosti o podjatosti oprávněné úřední osoby. Ta nemusí pociťovat podání stížnosti a trestního oznámení úkorně. Opačný výklad by vedl k tomu, že by nikdo nemohl vést řízení o přestupku.
14. Magistrát žalobci ke stížnosti dne 20. 7. 2018 sdělil, že nebyla důvodná a že oprávněná úřední osoba nebyla se žalobcem domluvena na nahlédnutí do spisu a o návštěvě žalobce na magistrátu se dozvěděla 14. 6. 2018 od správce IT p. L.; v rámci vstřícnosti žalobci telefonovala a domluvila se s ním na nahlédnutí do spisu dne 18. 6. 2018, žalobce se však nedostavil. Všechny kroky magistrátu jsou zaznamenány ve spise. Žalobce svá tvrzení ničím nedoložil.
15. Proti usnesení o zamítnutí námítky podjatosti žalobce podal odvolání, ve kterém nebyly uvedeny žádné nové důvody.
16. **Magistrát v rozhodnutí o přestupku** ze dne 2. 10. 2018 ve vztahu k žalobním námitkám uvedl, že ke stížnosti o nahlédnutí do spisu se magistrát vyjádřil sdělením ze dne 20. 7. 2018. Podaná námitka podjatosti není důvodem k odročení ústního jednání a je třeba ji posuzovat materiálně, nikoli formálně. Žalobce se k ústnímu jednání nedostavil a na svou obranu rezignoval.
17. **Žalobce v odvolání** vznesl námitky shodné se žalobními.
18. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** vysvětlil, že „není nemožné“, aby si žalobce dohodl nahlížení do spisu s oprávněnou úřední osobou, avšak spis o přestupku nemůže být k dispozici kterémukoliv zaměstnanci úřadu z důvodu ochrany osobních údajů. Žalovaný se ztotožnil s argumentací uvedenou ve sdělení magistrátu ke stížnosti.
19. Žalobce mohl hájit svá práva při ústním jednání o přestupku, ale nedostavil se na něj, ani se neomluvil. Práva žalobce nebyla nijak krácena. Žalobce neuvedl žádnou relevantní námitku.
20. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
21. Napadené **rozhodnutí bylo přezkoumatelné** a obsahovalo rozhodovací důvody, byť stručně vyjádřené. Žalovaný se vyjádřil k námitce o nemožnosti žalobce nahlédnout do spisu, o nemožnosti žalobce vyjádřit se k podkladům rozhodnutí i k námitce podjatosti, u níž se ztotožnil s vyjádřením magistrátu a na straně 3 ho citoval (viz body 14, 18 a 19 tohoto rozsudku).
22. Rozhodnutí magistrátu a rozhodnutí žalovaného tvoří dohromady jeden celek, proto v daném případě postačuje, když je námitka vypořádána v jednom z nich (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2011, č. j. 2 Afs 132/2009-275, a ze dne 29. 8. 2012, č. j. 4 Ads 114/2011-105).
23. Napadené rozhodnutí jako celek bylo srozumitelné a bylo zřejmé, jakými úvahami se správní orgány řídily při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, z jakého důvodu nepovažovaly za důvodnou právní argumentaci žalobce a proč považovaly jeho námitky za liché, mylné nebo vyvrácené i proč subsumovaly skutkový stav pod zvolené právní normy. Z napadeného rozhodnutí je zjevné, jak správní orgány rozhodly, v jaké věci, výroky odpovídaly odůvodnění a v rozhodnutí nebyly jiné vnitřní rozpory.

24. Soud shledal jako **nedůvodnou námitku, že nemožnost žalobce nahlédnout do spisu** dne 13. 6. 2018 měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
25. Podle záznamů ve spise se žalobce dostavil na magistrát dne 13. 6. 2018 bez předchozí domluvy, jak potvrdila oprávněná úřední osoba. Soud neshledal toto vyjádření (o neexistenci předchozí domluvy) jako nevěrohodné, neshledal k tomu důvod. Ostatně ani žalobce toto tvrzení nijak nevyvrátil a nevnesl žádné pochybnosti do tohoto zjištění. Navíc žalobce byl předvolán k ústnímu jednání o přestupku na den 20. 6. 2018, o čemž byl řádně vyrozuměn. Oprávněná úřední osoba podle úředních záznamů ve spise žalobce kontaktovala na ponechaném telefonním čísle a domluvila si s ním dne 14. 6. 2018, že se dostaví na magistrát dne 18. 6. 2018. Toho dne se žalobce na magistrát nedostavil. Oprávněná úřední osoba ho podle záznamu kontaktovala tento den telefonicky v 10.20 h a žalobce jí sdělil, že neví, jestli to stihne. Podle soudu bylo toto jednání magistrátu vstřícné a žalobce se nedostavil ani dne 20. 6. 2018, ani se neomluvil a magistrát již do 20. 6. 2018 vůbec nekontaktoval.
26. Podle soudu nic nebránilo žalobci přijet nahlédnout do spisu jiný úřední den nebo v den podle dohody s oprávněnou úřední osobou nebo si vyžádat kopii spisu písemně, jak se to běžně děje v jiných případech, i když jde pouze o vstřícnost nad rámec zákonných povinností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78, věci u Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 A 10/2017, 17 A 48/2017 či 41 A 14/2016).
27. Na zaslání kopie spisu nemá účastník řízení podle současné právní úpravy a jejího výkladu zastávaného většinou správních orgánů a soudů výslovný právní nárok (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2011, č. j. 5 As 16/2011-106). Od zahájení řízení (magistrát doručil žalobci příkaz dne 16. 4. 2018) měl žalobce možnost nahlédnout do spisu až do 5. 10. 2018, tj. do vydání rozhodnutí o přestupku, resp. do 12. 12. 2018, tj. vydání rozhodnutí o odvolání. Žalobce věděl nejméně ode dne 3. 7. 2018, kdy mu magistrát doručil rozhodnutí o námitce podjatosti, že oprávněná úřední osoba není podjatá a pokračuje v řízení. Nic mu tedy v nahlédnutí do spisu nebránilo. Ač žalobce v žalobní námitce brojí proti postupu magistrátu dne 13. 6. 2018, překvapivě v celém správním a soudním řízení nevznesl žádné námitky k věci samotné. V této souvislosti pak nelze dospět k závěru o zkrácení práv žalobce. Sám žalobce neuvádí, jaká konkrétní práva mu byla zkrácena.
28. Žalobcovo očekávání, že po vznesení **námitky podjatosti**, nebude oprávněná úřední osoba do rozhodnutí o jeho námitce podjatosti činit další úkony, nebylo legitimní. A to zejména s ohledem na obsah námitky podjatosti a ustálenou judikaturu. Žalobce opřel důvody námitky podjatosti o to, že nemohl dne 13. 6. 2018 nahlédnout do spisu. V tom spatřoval podjatost oprávněné úřední osoby.
29. Soud se ztotožnil s magistrátem a žalovaným, že v těchto skutečnostech podjatost spočívat nemohla, ani tyto skutečnosti nemohly založit pochybnosti o podjatosti oprávněné úřední osoby.
30. Podle § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí o odvolání (dále jen „správní řád“), *každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem*

na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

31. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že rozhodnutí o námitce podjatosti musí předcházet rozhodnutí o věci samé (srov. např. rozsudky ze dne 11. 3. 2004, č. j. 7 A 192/2000-76, nebo ze dne 21. 12. 2016, č. j. 1 As 303/2016-64, bod 54). Správní orgán může pokračovat v řízení již po (nepravomocném) rozhodnutí o námitce podjatosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012-32). Tak tomu bylo i v posuzovaném případě. Důvody podjatosti, které uvedl žalobce, se mívají s důvody podjatosti tak, jak je má na mysli § 14 odst. 1 správního řádu. Nepřítomnost oprávněné úřední osoby dne 13. 6. 2018 v době po 16.30 h v budově magistrátu sama o sobě nemůže z povahy věci znamenat poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům a takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, a nelze se jen proto domnívat, že by oprávněná úřední osoba mohla činit úkony v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Žalobce měl vyhledat dne 13. 6. 2018 vedoucí oddělení nebo jeho nadřízeného a především si měl dojednat návštěvu s oprávněnou úřední osobou prokazatelně předem. Ze spisu není patrné a ani žalobce netvrdí, že by zaslal jakoukoli žádost či návrh na sjednání schůzky s oprávněnou úřední osobou. O vadu řízení nešlo, protože žalobce netvrdil, jakým způsobem byla krácena jeho práva. Přitom věděl, že je předvolán na jednání na den 20. 6. 2018. Není zřejmé, proč se žalobce k věci vůbec nevyjádřil v průběhu celého správního i soudního řízení – stěžít pak mohla být krácena jeho práva, nic takového z celého správního a soudního řízení nevyplynulo. Námitky v tomto světle spíše vyznívají účelově a obstrukčně. Žalobce rovněž nemohl očekávat, že dne 18. 6. 2018 poště v Praze podá stížnost a námitku podjatosti a dne 20. 6. 2018 se nebude konat jednání Magistrátu v Olomouci.
32. Neopodstatněná je **námítka, že se žalobce nemohl seznámit s podklady rozhodnutí.** Po ústním jednání žádné listiny ani jiné důkazy nebyly do spisu doplněny. Za protokolem o ústním jednání dne 20. 6. 2018 jsou ve spise založeny pouze stížnost, námitka podjatosti, usnesení o jejím zamítnutí a vyjádření magistrátu ke stížnosti. Šlo tedy o listiny, které byly žalobci známy. Bylo by naprosto bezúčelné, aby magistrát musel informovat žalobce o tom, že v uvedený den a hodinu si hodlá přečíst listiny a tak jimi provést důkaz a přitom jde o listiny, které zaslal sám žalobce nebo které mu byly doručeny a žalobce se s nimi seznámil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2013, č. j. 1 As 157/2012-40).
33. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správné právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
34. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. května 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.